

Til lovforslag nr. L 10. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 13. oktober 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om begrænsning af lønstigninger og om ændring af takt- og dyrtidsregulering m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til statsministeren, finansministeren og arbejdsministeren, som ministrene har besvaret i samråd.

Udvalget har endvidere stillet spørgsmål til skriftlig besvarelse til finansministeren og arbejdsministeren.

I tilslutning til samrådet med arbejdsministeren har denne bekræftet, at lovforslagets §§ 2 og 3 om ændring af taktregulerings- og dyrtidsreguleringsordninger også finder anvendelse på løbende bonusaftaler.

Skriftlige og/eller mundtlige henvendelser er modtaget fra:

Dansk Typografforbund, Fyns kreds,
En række fagforeningsformænd og fællestillidsmænd inden for Dansk Metalarbejderforbund,

Flyvevåbnets konstabelforening,
Fællestillidsmændene fra Århus flydedok,
Lindø, Nakskov og Ålborg værfter,
LO, Landsorganisationen i Danmark, og
Socialarbejdernes Fællesudvalg.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede og af mindretallet tiltrådte ændringsforslag. Mindretallet er bekendt med, at kristeligt folkeparti kan tilslutte sig denne indstilling.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) er enig med regeringen i behovet for en afdæmpet indkomstudvikling i de kommende år. Derfor havde den tidligere regering i sit oplæg af den 1. september 1982 bebudet trepartsdrøftelser med

arbejdsmarkedets organisationer i god tid inden fornyelsen af de kollektive overenskomster og aftaler med det sigte at bringe indkomstudviklingen i 1983-85 væsentligt ned i samarbejde og forståelse med parterne.

Men dette lovforslag, som den borgerlige regering har fremsat, er helt uacceptabelt, og mindretallet taget klart afstand fra det.

Lovforslaget vil, hvis det gennemføres, betyde indgreb i allerede bestående overenskomster – uden forudgående forhandlinger med de parter, der frivilligt og uafhængigt har indgået de nu gældende overenskomster. Dette svækker tilliden til forhandlings- og aftalesystemet på arbejdsmarkedet og dermed også parternes forståelse for en afdæmpet indkomst- og omkostningsudvikling. F.eks. er det i kraft af parternes øgede forståelse for de samfundsøkonomiske sammenhænge lykkedes mere end at halvere lønglidningen i 1982 – en udvikling, det kan blive vanskeligt at opretholde i den kommende overenskomstperiode. Fagbevægelsen har fra mange sider fortjent hentet anerkendelse på et moderat oplæg til overenskomstforhandlingerne. Men regeringens provokerende forslag over for lønmodtagerne gør det ikke muligt for organisationerne at opretholde denne ansvarlige indstilling. De stærkt begrænsede effekter på konkurrenceevnen, som følger af regeringens kortsigtede indgreb over for gældende overenskomster, bliver dyrt betalt i form af større mistillid, splittelse og uro på arbejdsmarkedet.

Der er i denne forbindelse dog grund til at glæde sig over den enige optræden, både den offentlige sektors og den private sektors ansatte har udvist over for regeringens ensidige og ukloge politik.